เยือน " ภูทอก คืนเดือนเพ็ญ " เพลงรักเพื่อนนักกลอน

นำเสนอเมื่อ : 8 พ.ค. 2552

หลากแนวคิด หลากชีวิตที่ดิ้รน นี่แหละวัฏวนของสังขาร

วิหคไร้คอน.....

เหมือนขมิ้น สิ้นวังจะ หวังพัก
ไร้ทั้งหลัก และคอน จะนอนฝัน
ต่างระเห เร่กาย ไปวันวัน
ใจหวิวหวั่น พรั่นชีวิต เมื่อคิดครวญ
มีหรีดหริ่ง ไรไร ไว้เป็นเพื่อน
มีดวงเดือน เตือนใจ ให้ได้ผวน
หนาวน้ำค้าง สร้างฝัน ให้รัญจวน
เพียงจันทร์นวล แทนหน้า ให้อาวรณ์
มีหมู่ยุง มุ่งปลุก ให้ลุกตื่น
ตักงามชื่น นุ่มกว่าใคร คือไม้ขอน
วังฉันหรือ คือป่า ที่อาทร
มีบทกลอน วรรณศิลป์ รินรดใจ
ระยิบยับ วับวาว ดาวหิ่งห้อย
ดุจพวงร้อย โคมประดับ วะวับไหว

ณ ที่แดน ภูทอก ศรีวิไล

ซึ่งฉันได้ สัมผัส ด้วยศรัทธา

จากเมืองใหญ่ ใจกลาง ห้างตลาด

แสนอนาถ ใจนัก มารักษา

จากคนที่ แสนดี ที่ปรีดา

จากคำว่า แสนรัก แสนภักดี

เหมือนวิหค โผผกรัง จะหวังพึ่ง

ไร้คนซึ่ง แสนรัก เสริมศักดิ์ศรี

จำระเห่ เร่ลง สู่พงพี

สุดท้ายนี้ มีเพียงเพื่อน คือเดือนเพ็ญ.